

РЕШЕНИЕ

№ 13069

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в
публично заседание на 29.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2766** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ТНН Кафе“ ООД, ЕИК по БУЛСТАТ:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] ет.4 представлявано от управителя Н. Д. Й., чрез пълномощника си адвокат Ц. В. срещу Ревизионен акт № Р-22221023002599-91-001/ 14.11.2023 г. издаден от В. В. В. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Д. С. Т.-А. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден в оспорената част с Решение № 120/26.01.2024г на за директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП С., с който допълнително са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 14 000,01 лв. и лихви за забава в размер на 3 104,96 лв. за данъчни периоди от м. 06.2019 г. до м. 12.2019 г., от м. 01.2023 г. до м. 03.2023 г., както и допълнително определен корпоративен данък за 2021 г. по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО), в размер на 5 634,49 лв. и лихви за забава в размер на 892,79 лв.

В жалбата се твърди, че РА е неправилен, като издаден в противоречие на материалноправните разпоредби на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Счита, че органите по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на правилата на формалната и правна логика и който е довел до едно незаконосъобразно определяне на публични задължения за данъчнозадълженото лице. Излага доводи, че ревизиращият орган, издал акта не го е мотивирал. Счита, че в РА липсва изложение на фактическите констатации на органа, издал акта. Излага доводи, че „ТНН Кафе“ООД разполага с всички необходими за това

документи и по безспорен начин е доказало и е представило съответните документи за реалността на извършените сделки и направените разходи във връзка с тяхната реализация. Счита, че органите по приходите не са спазили практиката на Съда на ЕС и конкретно принципите, посочени в решението на съда по съединени дела С 80/11 и С 142/11 Mahageben и David. В заключение излага доводи, че изтъкнатите мотиви на органите по приходите, за да не се признае право на данъчен кредит по процесните доставки и да се извършат корекции в увеличение на счетоводния финансов резултат за 2021г., на основание чл.16,ал.1 от ЗКПО с непризнати разходи ,отчетени по фактури ,издадени от „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД и „ВВ ЕЛИНОР“ЕООД, са в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. От съда се иска отмяната на РА.

В съдебно заседание оспорването се поддържа от адв. В., която моли да бъде уважена жалбата и претендира присъждане на разноски за което представя списък /л.378/.Излага доводи в писмени бележки.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител юрк. Н. моли да бъде потвърден РА. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение по списък по чл.80 ГПК/377/, в размер на 1 849.44 лв. съобразно материалния интерес от 17 104,96лв., по чл. 7, ал. 2 във вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/2004 г. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството и не заявява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221023002599-020-001 от 03.05.2023 г., връчена по електронен път на 04.05.2023 г., с която е възложено извършването на ревизия на „ТНН Кафе“ ООД, за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.06.2019 г. до 31.03.2023 г. и за корпоративен данък за 2021 г. На основание чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК, ЗВР е изменена със Заповед № Р-22221022003653-020-002 от 03.08.2023 г., връчена по електронен път на 04.08.2023 г. и е продължен срокът за приключване на ревизията до 04.10.2023 г.

Цитираните заповеди са издадени от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221023002599-092-001 от 18.10.2023 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е направено възражение срещу РД.

Ревизията приключва с РА № Р-22221023002599-091-001 от 14.11.2023 г., издаден от В. В. В. - орган, възложил ревизията, и Д. С. Т. - А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 15.11.2023 г. по електронен път.

Видно от РА са установени допълнително задължения за корпоративен данък в размер на 5 634,49 лв. за 2021 г., както и допълнително са установени задължения по ЗДДС, в размер на 14 000,01 лв. От органите по приходите/ОП/ е установено, че ревизираното лице е извършвало внос на сурово кафе, изпичането му, смесване на сортове и продажба на прясно изпечено кафе, безалкохолни напитки и сладкарски изделия, също така и продажба на кафемелачки, кафемашини и други консумативи.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения. Документите са представени.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „РАСА” ЕООД с ЕИК[ЕИК]. За резултатите от проверките е съставен протокол за извършена насрещна проверки (ПИНП), описан

в РД.

На основание чл. 37, ал. 1 от ДОПК, с Протокол с №Р-22221023002599-ППД-001 от 03.10.2023 г. са приобщени доказателства събрани в хода на предходна проверка.

След анализ на събраните доказателства, издателите на акта са констатирали следните основания за корекция на декларираните от жалбоподателя резултати:

Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит, в размер на 14 000 лв. по 3 фактури, издадени от „РАСА“ ЕООД за данъчен период м. 03.2023 г. са представени фактури № [ЕГН]/20.03.2023 г., № [ЕГН]/22.03.2023 г. и № [ЕГН]/24.03.2023 г., с предмет на доставките „съгласно договор“, както и договори от 20.12.2022 г., 24.01.2023 г. и 23.02.2023 г. за маркетингово проучване и реклама, описани на стр. 10 в РД. Представен е хронологичен регистър на сметка 602 „Разходи за външни услуги“. Установено е, че фактурите са осчетоводени през м. 03.2023 г. Установено е, че не е извършено плащане от страна на „ТНН КАФЕ“ ООД към „РАСА“ ЕООД по описаните фактури. Не са представени документи и протоколи за отчетен резултат от маркетингови проучвания и документи за реклама по отразените договори, както и данни за пазарното поведение на конкурентни фирми по отношение на доставките и реализацията на кафе. На следващо място се установява, че на доставчика е извършена насрещна проверка, като е констатирано, че в отговор на връчено искане, изисканите документи не са представени.

В тази връзка на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 9 и чл. 25 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по издадените от „РАСА“ ЕООД фактури.

С Протокол № Р-22221023002599-ППД-001/03.10.2023 г. са приобщени доказателства, събрани в хода на предходна проверка за установяване на факти и обстоятелства. Установено е, че „ТНН КАФЕ“ ООД е отразил в дневник за покупки и справка-декларация, корекция /в посока намаление/ на неправомерно ползван данъчен кредит през м. 08, м. 09, м. 11.2021 г. и м. 02.2022 г. по фактури, описани на стр. 12 в РД. Дружеството не е извършило корекция на ползвания ДДС в периодите в които е допуснато нарушението, а в по-късен период - м. 01.2023 г.

През м. 03.2023 г. е извършена корекция (в посока намаление) на неправомерно ползван данъчен кредит през м. 01.2023 г., в размер на 14 284.20 лв.

Установено е, че „ТНН КАФЕ“ ООД дължи лихви върху сумите за ДДС от датата в която е следвало да ги посочи и да подаде коригираща СД до датата на подадената СД с коригираните резултати. Лихвите върху дължимия и по-късно коригиран ДДС за съответните периоди са посочени на стр. 13 в РД.

След анализ на събраните доказателства от ревизиращите са констатирани следните факти и обстоятелства:

„ТНН Кафе“ ООД, ЕИК[ЕИК] е регистрирано по реда на ДОПК на 03.11.2014 г., със седалище и адрес на управление - [населено място], [улица], ет. 4., като се управлява и представлява от Н. Д. Й.. Капитала на дружеството е 1 500 лв., със собственици на капитала Н. Д. Й.- дял 500 лв., Н. В. Ч.- дял 500 лв. и Т. Б. П.- дял 500 лв., като няма данни за регистрирани клонове. Към датата на РА е установено, че „ТНН Кафе“ ООД е свързано лице чрез Н. Д. Й. с „Мама“ ЕООД и „Мамма миа България“ ЕАД -Н. Д. Й. и Н. В. Ч. с „Ливенс“ ООД.

Дружеството упражнява дейността си в търговски обект - Кафе-сладкарница „Кълъмбас“, с адрес: [населено място] ул. „Ц. Ш.“ № 39, по силата на Договор за наем от 26.11.2014 г., като от 01.04.2019 г. към помещението се приобщава и съседно помещение и е сключен нов Договор за наем с дата 25.03.2019 г. От 01.01.2022 г. е сключен Договор за наем на помещение за печене на кафе в [населено място], [улица], който е валиден към момента на съставяне на РА.

Дружеството „ТНН Кафе“ ООД е регистрирано по ЗДДС, считано от 23.01.2018 г. и към датата на

издаване на РД не е deregистрирано.

Настоящата ревизия по ЗДДС и ЗКПО е първа за дружеството. Извършена е ППВ, приключила с АПВ № П-22221018065624-004-001/04.05.2018 г. за период м.01.2018 г. - м.03.2018 г., при която на основание чл. 92, ал. 1, т. 4 от ЗДДС е възстановен ДДС в размер на 4 755.65 лв. На „ТНН Кафе“ ООД е извършена ПУФО, приключила с Протокол № П- 22221022123321-073-001/10.04.2023 г.

В частта на облагането с корпоративен данък са установени основания за увеличаване на финансовия резултат за 2021 г., като дружеството не е извършило корекция на ползвания ДК в периода в които е допуснато нарушението - месец 01.2023 г., а в по-късен период - м.03.2023 г. При извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства е констатирано, че в следствие извършен анализ на наличните данни в ИС на НАП, представените документи и събраните доказателства в хода на проверката, липсват доказателства за възникване на облагаемо данъчно събитие по реда на чл. 25 от ЗДДС по фактури, издадени от „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ВВ ЕЛИНОР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

На основание чл. 16, ал. 1 от ЗКПО е увеличен счетоводният финансов резултат на дружеството със сумата от 56 344,90 лв. за разходи по фактури, които водят до отклонение от данъчно облагане. Определена е данъчна печалба в размер на 91 156,26 лв., съответно корпоративен данък за внасяне в размер на 9 115,63 лв. След приспадане на внесен данък в размер на 3 481,14 лв., е определен корпоративен данък за внасяне в размер на 5 634,49 лв.

Съгласно установената фактическа обстановка и изразените от участниците в производството становища, РО е приел за законосъобразно следното:

По отношение в частта по ЗДДС.

В хода на ревизията е установено, че „ТНН КАФЕ“ ООД е сключило със „РАСА“ ЕООД следните договори:

- договор за маркетингово проучване и реклама от 20.12.2022 г. между „РАСА“ ООД, изпълнител и „ТНН КАФЕ“ ООД, възложител, като изпълнителя е приел да извършва срещу възнаграждение маркетинг, проучване и реклама на пазара, относно пазарното поведение на конкурентните фирми по отношение на доставките и реализацията на кафе на територията на България с цена по договора 28 000 лв. с ДДС.

- договор за маркетингово проучване и реклама от 24.01.2023 г. между „РАСА“ ЕООД, изпълнител и „ТНН КАФЕ“ ООД, възложител, като изпълнителя е приел да извършва срещу възнаграждение маркетинг, проучване и реклама на пазара, относно пазарното поведение на конкурентните фирми по отношение на доставките и реализацията на кафе на територията на Гърция с цена по договора е 28 000 лв. с ДДС.

- договор за маркетингово проучване и реклама от 23.02.2023 г. между „РАСА“ ЕООД, изпълнител и „ТНН КАФЕ“ ООД, възложител като изпълнителя е приел да извършва срещу възнаграждение маркетинг, проучване и реклама на пазара, относно пазарното поведение на конкурентните фирми по отношение на доставките и реализацията на кафе на територията на Румъния с цена по договора е 28 000 лв. с ДДС.

Решаващият орган/РО/ е приел за обоснован извода на органите по приходите, че не са налице реални доставки на услуги по фактурите издадени от „РАСА“ ЕООД към „ТНН КАФЕ“ ООД. Според него извършен цялостен анализ на събраните документи и доказателства и е установено, че по издадените от лицето фактури не са налице реални доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС и не е възникнало данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС, т.е. с издадените фактури са отчитани привидни доставки водещи до отклонение от данъчно облагане. От представената фактическа обстановка РО е приел, че въпреки, че фактурите са издадени при спазване на законовите изисквания от формална гледна точка и по този начин макар привидно да

съответстват на редовна сделка не обективират реално извършени доставки. Направил е извод, че наличието само на фактури не може да бъде доказателство за реалното изпълнение на доставките. Реалността на същите се доказва с представянето на доказателства, които са непротиворечиви, логически обвързани и в своята съвкупност водят до обоснован извод за извършването им. РО е приел, че ако процесните доставки са извършени реално, то както доставчикът, така и получателят следва да разполагат с доказателства за това изпълнение, като за реалността на доставките винаги трябва да се представят достатъчно убедителни писмени доказателства по изпълнението им.

В настоящия случай, според РО по представените от дружеството договори за маркетингово проучване и реклама, същото следва да разполага с отчет и приемо-предавателен протокол, а по договора за реклама - с предварителни проекти, които той следва да одобри, с приложения за вида и спецификациите на рекламните материали и приемо-предавателен протокол за тяхното получаване. Поради неоткриване на доставчика такива документи не са представени от последния като не е установено и плащане към доставчика по спорните фактури. В декларация за задължения, е заявено, че към 31.03.2023 г. дружеството има задължения към „РАСА“ ЕООД в размер на 84 000 лв.

В тази връзка РО е обосновал извод, че притежаването на фактура с отразен ДДС, без реално да е настъпило данъчното събитие, не може да обоснове право на приспадане на данъчен кредит за получателя ѝ. Като частен свидетелстващ документ, несъдържащ неизгодни за издателя си факти, фактурите се ползват само с формална доказателствена сила, установяваща единствено количеството и вида на стоката, вида на услугата и датата на възникване на данъчното събитие - чл. 114, ал. 1, т. 9 и т. 10 ЗДДС.

На следващо място е приел от представените в административното производство доказателства, че липсват доказателства, които да удостоверят наличието на кадрова обезпеченост при доставчика, както и липсват такива за реално извършено маркетингово проучване и реклама на пазара, относно пазарното поведение на конкурентните фирми по отношение на доставките и реализацията на кафе на територията на България, Гърция и Румъния. Заключил е, че в случая ревизираното лице, сочено като получател на услугите и претендиращо данъчен кредит по фактурите не може да не знае, че участва в привидна доставка, поради което на същия следва да бъде отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

С оглед на така установеното, РО е обосновал извод, че използването на фактури с невярно съдържание може да се счита за част от данъчна измама, като дори дружеството да притежава данъчен документ, изготвен в съответствие на изискванията на чл. 114 от ЗДДС, след като този документ не е съставен във връзка с доставка на стока или услуга, по която е действителен получател, основателно му е отказан данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС по издадените от доставчиците фактури.

С оглед на гореизложеното, РО е приел, че правилно и законосъобразно е формирано заключение в РА, че доставките, вписани в издадените от дружеството фактури не са реално осъществени, като липсват и не са ангажирани доказателства, оборващи констатираното, както и такива, удостоверяващи възможността на въпросното дружество „РАСА“ ЕООД да изпълни фактурираните от негова страна доставки.

По отношение в частта по ЗКПО.

РО е приел за обоснован и законосъобразен и в частта на извършените корекции в увеличение на счетоводния финансов резултат за 2021 г., на основание чл. 16, ал. 1 от ЗКПО с непризнатите разходи, отчетени по фактури, издадени от „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД и „ВВ ЕЛИНОР“ ЕООД.

През 2021 г. „ТНН КАФЕ“ ООД е осчетоводило в разход по дебита на сметка 702 и по кредита на

сметка 304, разход в размер на 56 344.90 лв. за стоки, които не са реално доставени от „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД и „ВВ ЕЛИНОР“ ЕООД. Според РО представените фактури не отразяват вярно стопанските операции, като е обосновал извод, че се касае за отчетени разходи, без те да са реално осъществени, като същите са отчетени в нарушение на счетоводното законодателство.

РО е установил, че ревизираното дружество само е извършило корекция на ползания данъчен кредит в данъчен период м. 01.2023 г., но счетоводно не е сторнирало разходите по фактурите, издадени от „Ай Ай и Ес 2006" ЕООД и „ВВ Елинор" ЕООД. В тази връзка е приел, че спорните доставки не са реално извършени от горепосочените доставчици. Направил е извод, че са налице търговски взаимоотношения, в резултат на които са отчетени суми, водещи до неправомерно намаляване на финансовия резултат и до намаляване на дължимия корпоративен данък, като същите сделки са сключени с цел отклонение от данъчно облагане, поради което със стойността на същите следва да бъде увеличен счетоводния финансов резултат на дружеството.

РО е заключил, че недоказана реална доставка, макар и документално оформена и счетоводно отчетена, не поражда права за данъчно задълженото лице, както по отношение на косвените, така и по отношение на преките данъци.

В съответствие с посочените фактически и правни основания за корекции, с Решение № 120/26.01.2024 г. за директор на Дирекция ОДОП С., е потвърдил издадения Ревизионен акт № Р-22221023002599-091-001/14.11.2023 г., от В. В. В. - орган, възложил ревизията, и Д. С. Т. - А. - ръководител на ревизията, в оспорената част на установените резултати за корпоративен данък за 2021 г., както и в частта на установените резултати по ЗДДС за отделните данъчни периоди м. 08, м. 09, м. 11.2021 г., м. 02.2022 г., м. 01 и м.03.2023 г.

По делото пред настоящата инстанция е прието заключение по Съдебно-счетоводна експертиза (л. 345), която е дала следните отговори на постановените ѝ задачи:

По въпрос № 1 вещото лице е дало следния отговор:

„РАСА“ ЕООД

Фактурите, издадени от „РАСА“ ЕООД са свързани с три договора за маркетингови проучвания, сключени през м.03.2023 г. с предмет - да извършва срещу възнаграждение маркетинг, проучване и реклама на пазара, относно пазарното поведение на конкурентните фирми по отношение на доставките и реализацията на кафе на територията на България, Гърция и Румъния срещу 28 000 лева стойност на всеки от договорите. Освен договорите, към фактурите се приложени:

1. допълнително споразумение към Договори за маркетингово проучване и реклама от 20.12.2022 г., 24.01.2023 г. и 23.02.2023 г. (л. 279), в което споразумение страните се договарят за следното: Стойностите по чл.4 от Договорите за маркетингово проучване и реклама от 20.12.2022 г., 24.01.2023 г. и 23.02.2023 г., посочени по чл.4 от договорите и във връзка с чл. 5 да бъдат изплатени до 30.11.2024 г.

Всички останали клаузи по договорите остават непроменени.

2. договор за финансово обслужване, сключен на 03.01.2024 г. (л. 280), сключен между „РАСА“ ЕООД и Дружество по ЗЗД „АМС К.“ с предмет: Дружество по ЗЗД „АМС К.“ се задължава по нареждане на „РАСА“ ЕООД да извършва плащания от разплащателната си сметка към доставчици на „РАСА“ ЕООД и да получава суми от клиенти на „РАСА“ ЕООД, като при постъпване на сума, уведомява в рамките на работния ден „РАСА“ ЕООД за размера на постъпилото плащане и платеца;

По делото са приложени банкови документи за извършени плащания от „ТНН КАФЕ“ ООД като клиент в полза на „РАСА“ ЕООД. Плащанията са осчетоводени и не остава задължение за превод по партидата на доставчика.

„ВВ ЕЛИНОР“ ЕООД

Фактурите, издадени от доставчика са през м.11.2021 г. и са свързани с доставка на кроасани, кафе, различни видове вина, като са придружени от приемо-предавателни протоколи с дати - датите на издаване на фактурите и съдържат същите количества стоки с единични цени, които включват ДДС и стойност с ДДС. Протоколите имат подписи и печати на дружествата. Прилагат се банкови документи за плащане, като плащането е осчетоводено и не остава задължение към доставчика и това не е спорно.

„АЙ АЙ и ЕС 2006“ ЕООД

Фактурите са издадени през м.08.2021 г. Придружени от протоколи с дати - датите на издаване на фактурите, като съдържат същите количества стоки с единични цени и стойност. Протоколите имат подписи и печати на дружествата, с изключение на Протокол № 40/07.09.2021 към фактура [ЕГН]/07.09.2021 г. - има подпис и печат само на доставчика. Прилагат се банкови документи за плащане, като плащането е осчетоводено и не остава задължение към доставчика, като това не е спорно.

По въпрос № 4 вещото лице е дало следния отговор:

„ВВ ЕЛИНОР“ ЕООД и „АЙ АЙ и ЕС 2006“ ЕООД

В констативно-съобразителната част е извършен анализ на счетоводните регистри Аналитична оборотна ведомост за синтетична сметка/подсметка на сметка 304 Стоки и Дневник на сметка 304/1 Стоки/Склад 1 кухня за периода 01.01.2021 г. - 31.12.2021 г. за периода 01.01.2021 г. — 31.12.2021 г., в които се проследява движението по всяка аналитична партида - наличност, доставка, продажба и остатък към определена дата. По данни от счетоводната отчетност на „ТНН Кафе“ ООД към 31.12.2021 г. се констатира, че голяма част от процесиите стоки са изписани/продадени.

От общата наличност на стоки към 31.12.2021 г. в размер 40 987,08 лв., 6 939,78 лв. по т. 5 „Машини и аксесоари за кафе“ не са сред процесните. В останалите 34 047,30 лв. има и видове стоки, които са доставени и от други доставчици.

Анализът на записите по аналитичната и синтетичната сметка 304 Стоки показват, че към 31.12.2021 г. (34 047,30 лв.), 31.05.2022 г. (5 011,83 лв.) и 31.12.2022 г. (5 755,95 лв.) по сметката се водят стоки, които са в значителна стойност по- малко от процесиите за 56 344,90 лв., тъй като до тези дати има извършена продажба. Освен това през периодите след 31.12.2021 г. е имало други доставки и други продажби от партидите на процесиите стоки, т.е. към датата на предписанието да се извърши корекция 01.01.2023 г., едва ли е имало стоки от процесиите, тъй като това са хранителни продукти и тяхната годност е малка. Ако се отрази намалението на стоки с 56 344,90 лв., това означава, че активната сметка 304 Стоки ще остане с отрицателно салдо, което е нарушение на счетоводните правила.

Въпрос № 5 не е допуснат.

По въпрос № 6 вещото лице е дало следния отговор:

Фактурите, издадени от „РАСА“ ЕООД, свързани с договори за маркетингови проучвания, е необходимо да бъдат придружени от изследванията, които са договорени - маркетинговите проучвания на пазарите, относно доставките и реализацията на кафе на територията на България, Гърция и Румъния. Само фактурата и договорите не могат да обосноват начисляването на разход. Договорът е свързан само със записи по разчети между дружествата, а не с разходи. Фактурите следва да бъдат придружени от маркетингови изследвания /доклади за извършената работа/, предложени реклами и др. и от приемо-предавателни протоколи или количествено-стойностни сметки, в които да е изчислено времето за изследванията, вложено от експертите и съпътстващи разходи, за да се формира стойността на договора - в повече или по-малко от нея.

Относно процесиите стоки, фактурирани от „ВВ ЕЛИНОР“ ЕООД и „АЙ АЙ и ЕС 2006“ ЕООД:

1. Фактурите съдържат информация за наименованието на стоката, количеството, единичната цена и стойността, което е правилно;
2. Фактурите са придружени от приемо-предавателни протоколи;
3. Осчетоводени са, съгласно изискванията на счетоводното законодателство, като са заведени по наименование на стоката, единична цена и стойност и са изписани в счетоводството, съгласно вписани инвентаризационни описи за всеки месец от ревизирания период, което е правилно;
4. Съществува задължителното равенство между аналитична и синтетична счетоводна отчетност на сметка 304 Стоки;

Относно счетоводните записи в обобщените регистри: оборотна ведомост и главна книга за 2021 г.:

1. Не се установяват нелогични салда и обороти по сметките - активни и пасивни, съобразно счетоводната технология;
2. Извърши се проверка на балансвите сметки и тяхното представяне в ГФО; Не се установяват неточности и грешки. Спазени са задължителните равенства между актива и пасива, като начални салда, като обороти и като крайни салда; Кореспонденцията за приключване на счетоводните сметки и установяване на резултата за 2021 г. - печалба в размер на 30 907,77 лв. е правилна, което води до верен отчет за приходите и разходите и правилно начисляване на корпоративния данък - в размер на 3 481,14 лв. (счетоводни регистри – л. 99 – 109);
3. Относно финансовия резултат и изчисляване на корпоративния данък за 2023 г., годината, в която са издадени процесиите фактури, свързани с маркетингови проучвания и реклами, ако се приеме изводът на вещото лице, че документите, обуславящи разхода не са достатъчни, то тогава и финансовият резултат и начисленият данък за 2023 г. - не са коректни и точни.

По въпрос № 7 вещото лице е дало следия отговор:

От анализа на счетоводните регистри, описан подробно в констативно- съобразителната част на заключението, може да се направи извод, че счетоводството на жалбоподателя предоставя възможност да се извършват необходимите проверки, хронологично - синтетично и аналитично да се проследят записите по сметките, отчитащи стопанските операции, да се анализират тези записи в обобщените счетоводни регистри - оборотни ведомости и главни книги за наблюдавания период. Като част от счетоводството - отчитането на разходите - също може да се анализира, но що се касае до счетоводното начисление.

Относно доставките на „РАСА“ ЕООД, фактурите следва да се придружават от документи, които да обосноват разхода, свързан с маркетинговите проучвания и реклами и тогава, в резултат на тези документи, да се начисли разход. В случая, начисляването на разход не е подкрепено е документи, които да го обуславят и да водят до записи по сметките, отчитащи разход.

След извършване на необходимите проверки, свързани с текущата и обобщаващата счетоводна отчетност, може да се направи заключение, че стопанските операции, свързани с доставката на стоките от „ВВ ЕЛИНОР“ ЕООД и „АЙ АЙ и ЕС 2006“ ЕООД са отразени правилно в счетоводството на „ТНН КАФЕ“ ООД: стоките са заведени правилно по наименование, количество, единична цена и стойност и така са изписани, като е посочен и документ - инвентаризационен опис.

Съдът кредитира заключението на вещото лице, като обективно, компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените му задачи и неоспорено от страните по делото.

Пред настоящата инстанция жалбоподателят ангажира нови писмени доказателства, а именно допълнително споразумение между „ТНН Кафе“ ООД и „Раса“ ЕООД към договори за маркетингово проучване и реклама от 20.12.2022г., 24.01.2023г. и 23.02.2023г./л. 279/; Договор за финансово обслужване от 03.01.2024г./л.280/, 3 бр. преводни нареждания от

22.05.2024г., 23.05.2024г. и 29.04.2024г. по фактури РАСА ЕООД / л.281-л.283; дневник по сметка 304/1 за период 01.01.2021г. до 31.12.2021г. склад кухня, номенклатурен номер 53 кроасани /л.284-л.292/; дневник по сметка 304/1 за период 01.01.2021г. до 31.12.2021г. склад 10 бар, номенклатурен номер 105 кафе сурово /л.293-л.297/; дневник по сметка 304/1 за период 01.01.2021г. до 31.12.2021г. склад 10 бар, номенклатурен номер 152, вино бут 0.750л. /л.288-л.299/; дневник по сметка 304/1 за период 01.01.2021г. до 31.12.2021г. склад 10 бар, номенклатурен номер 180 вино бут. /л.300-л.301/; дневник по сметка 304/1 за период 01.01.2021г. до 31.12.2021г. склад 10 бар, номенклатурен номер 181 вино бут. лукс /л.302-л.303/; 3 бр. платежни нареждания за окончателно плащане на издадените към „Раса“ ЕООД фактури /л.306-л.308/; дневник по сметка 401/1 за период от 01.01.2023г. до 31.12.2024г. Контрагент 192 РАСА ЕООД фактура № [ЕГН] дата на фактурата 20.03.2023г./373/; дневник по сметка 401/1 за период от 01.01.2023г. до 31.12.2024г. Контрагент 192 РАСА ЕООД фактура № [ЕГН] дата на фактурата 22.03.2023г./л.374/; дневник по сметка 401/1 за период от 01.01.2023г. до 31.12.2024г. Контрагент 192 РАСА ЕООД фактура № [ЕГН] дата на фактурата 24.03.2023г./л.375/; справка за контрагент за синтетична сметка/подсметка за период 01.01.2024г.-31.12.2024г. /л.376/.

Ответника оспори автентичността на подписите на лицето А. П. положен върху допълнително споразумение към договори за маркетингово проучване и реклама от 20.12.2022г., 24.01.2023г. и 23.02.2023г. в качеството му на управител и представляващ „Раса“ ЕООД, както и върху договора за финансово обслужване от 03.01.2024г., оспори и автентичността на подписа на лицето К. Б. З. в качеството му на представляващ дружеството по ЗЗД „АМС К.“ върху договор за финансово обслужване от 03.01.2024г. Във връзка с направеното оспорване жалбоподателят чрез адв. Ц. В., направи признание, че посочените две физически лица не са автори на подписите върху ново представените писмени документи и заяви че документите са истински по отношение на тяхното съдържание. Различията в подписите на представляващия „Раса“ ЕООД, положени в представите договори, допълнителни споразумения и договор за финансово обслужване не е основание за незначителност на доказателствената стойност на тези документи, с оглед разпоредбата на чл.301 от ТЗ. Счита авторството на оспорваните документи за ирелевантно на правния спор, предвид че от жалбоподателя са представени и приети по делото доказателства за извършени плащания по банков път и е без правно значение кое лице ги е подписало.

По делото, на 23.10.2024 г. в открито съдебно заседание е разпитан и свидетел- К. Б. З. управител съм на „АМС компани ДЗЗД“, който на въпроси на адв. В. е отговорил:

„Договора от 03.01.2024 г. с „Раса“ ООД изготвих лично в качеството си на управител на „АМС компани ДЗЗД“. Аз изготвих този договор като текст. Подписах го, дадох го на мой служител да го занесе за подпис, след което той ми го върна.“

На въпрос на юрк. Н. отговори: „Договорът беше с предмет за финансово обслужване. Едни пари трябваше да се преведат на моето дружество и аз да ги превода на друго дружество. Имаше комисион за това, който щях да получавам.“

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК решението на директора на дирекция ОДОП е връчено на 29.01.2024 г. по електронен път, а жалбата е подадена на 06.02.2024 г. чрез директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП и е постъпила в съда на 18.03.2024 г. и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната

форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Осъществявайки контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, съгласно приложената Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., в кръга на определените му правомощия, в резултат на надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221023002599-020-001 от 03.05.2023 г., връчена на 04.05.2023 г., изменена със Заповед № Р-22221023002599-020-002 от 03.08.2023 г., връчена по електронен път на 04.08.2023 г. и е продължен срокът за приключване на ревизията до 04.10.2023 г..

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Атакувания РА е в предвидените форма и съдържание по чл. 120, ал.1 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Съдържанието на РД съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна, при съобразяване и на разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК. Не е изтекъл преклузивният срок чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. В рамките на ревизията от проверявания субект са изискани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет. Иницирирана е насрещна проверка по чл. 45, ал. 1 ДОПК, като ПИНП с приложенията са приобщени по преписката. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи процесуални действия. Ревизията е извършена в определения със Заповед № Р-22221023002599-020-002 от 03.08.2023 г. срок.

Правилно и законосъобразно, в съответствие с принципите, регламентирани в чл. 5 , чл. 6 от ДОПК, ревизиращите органи са присъединили с Протокол с № Р-22221023002599-ППД-001 от 03.10.2023 г., събраните доказателства в хода на педходната проверка на дружеството.

Съгласно чл. 37, ал. 1 от ДОПК доказателствата в административното производство се събират служебно от органа по приходите или по инициатива на субекта и всички събрани доказателства подлежат на обективна преценка, което в случая е сторено. и обективно са преценили са въпросните доказателства.

По приложението на материалния закон:

По ЗДДС

Относно възраженията срещу отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 14 000,01 лв. по 3 фактури ,издадени от доставчика „Раса“ ЕООД за данъчен период м.03.2023г. с № [ЕГН]/20.03.2023г.,№ [ЕГН]/22.03.2023г. и №[ЕГН]/24.03.2023г. с предмет на доставките „съгласно договор“ както и договори от 20.12.2022г. 24.01.2023г. и 23.02.2023г. за маркетингово проучване и реклама ,описани на стр. 10 в РД, както и за начислените лихви за забава в размер на 3 104,96 лв. за данъчни периоди от м. 06.2019 г. до м. 12.2019 г., от м. 01.2023 г. до м. 03.2023 г., жалбата е неоснователна.

Разпоредбата на чл. 68, ал. 2 от ЗДДС обуславя възникването на субективното публично право на приспадане на данъчен кредит на данъчно задълженото лице от кумулативното осъществяване на елементите от регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав. Същият, наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - арг. от

чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. В настоящото производство в тежест на жалбоподателя е да докаже положителния факт на осъществяване на спорните доставки, който води до благоприятните за него последици, свързани с упражняването на правото на данъчен кредит. При липсата на нормативна уредба, която да изисква наличието на конкретен вид документи за доказване на относимите в тази връзка факти и обстоятелства, определящ за преценката дали една доставка е действително извършена е съвкупният анализ на всички събрани по делото доказателства. В преобладаващата си част и в унисон със спецификата на търговската дейност това са частни документи, чиято доказателствена сила по аргумент от чл. 180 ГПК не обвързва съда да приеме съдържанието им за вярно. То следва да се цени с оглед останалите относими доказателства, като се съобрази корелацията или противоречията в тях. Същевременно притежаването на данъчни фактури не е достатъчно да обоснове реалност на отразените във фактурите стопански операции. В редица свои решения СЕС приема, че правото на приспадане не следва да се признае само защото данъкът е вписан във фактурата. Според т. 53 от Решение на СЕО (сега СЕС) по дело C-454/98 г. това право следва да се ограничава до действително дължимите данъци, т.е. тези, отговарящи на облагаема сделка. В посочения смисъл е решение от 06.12.2012 г. по дело C-285/11 г. В т. 31 от него Съдът е посочил, че за да се установи, че на основание на процесните доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от получателя за извършването на последващи облагаеми сделки. В т. 32 е посочено, че в рамките на производството, образувано на основание чл. 267 ДФЕС, Съдът няма компетентност да проверява, нито пък да преценява фактическите обстоятелства, свързани с делото по главното производство. Следователно запитващата юрисдикция е задължена, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, да извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото". „Ако в резултат от тази преценка се установи, че разглежданите в главното производство доставки на услуги са реално осъществени и в последствие тези услуги са били използвани от дружеството за целите на неговите облагаеми сделки, по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано /т. 33/. Следователно, за да се признае правото на приспадане на ДДС е необходимо стоките/услугите да се реално получени и да са използвани за целите на облагаеми сделки.

От събраните по делото доказателства за съда се наложи убеждение, че по издадените от дружеството „Раса“ ЕООД фактури не са налице реални доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС и не е възникнало данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС, т.е. с издадените фактури са отчитани привидни доставки водещи до отклонение от данъчно облагане. Съдът счита, че наличието единствено на фактури не може да бъде доказателство за реалното изпълнение на доставките, като реалността им се доказва с представянето на доказателства, които са непротиворечиви, логически обвързани и в своята съвкупност водят до обоснован извод за извършването им. Правилно и обосновано ОП е приел, че ако процесните доставки са извършени реално, то както доставчикът, така и получателят следва да разполагат с доказателства за това изпълнение, като за реалността на доставките винаги трябва да се представят достатъчно убедителни писмени доказателства по изпълнението им.

На следващо място, обосновано органа по приходите е приел, че по представените от дружеството договори за маркетингово проучване и реклама, същото е следвало да разполага с отчет и приемо-предавателен протокол, а по договора за реклама - с предварителни проекти, които той следва да одобри, с приложения за вида и спецификациите на рекламните материали и приемо-предавателен протокол за тяхното получаване. Същото се подкрепя от приетата по делото ССЧЕ в дадения отговор на въпрос № 6, в който вещото лице счита, че фактурите следва да бъдат

придружени от маркетингови изследвания /доклади за извършената работа/, предложени реклами и др. и от приемо-предавателни протоколи или количествено-стойностни сметки, в които да е изчислено времето за изследванията, вложено от експертите и съпътстващи разходи, за да се формира стойността на договора - в повече или по-малко от нея.

От представените доказателства, е видно, че липсват и доказателства, които да удостоверят наличието на кадрова обезпеченост при доставчика, както и липсват такива за реално извършено маркетингово проучване и реклама на пазара, относно пазарното поведение на конкурентните фирми по отношение на доставките и реализацията на кафе на територията на България, Гърция и Румъния. Същото се подкрепя от приетото заключение по ССЧЕ в дадения отговор на въпрос № 7, в който вещото лице излага доводи, че по отношение на доставките на „РАСА“ ЕООД, фактурите следва да се придружават от документи, които да обосноват разхода, свързан с маркетинговите проучвания и реклами и тогава, в резултат на тези документи, да се начисли разход, като в настоящия случай, начисляването на разход не е подкрепено с документи, които да го обуславят и да водят до записи по сметките, отчитащи разход.

На следващо място, съдът счита, че безспорно използването на фактури с невярно съдържание може да се счита за част от данъчна измама, като дори дружеството да притежава данъчен документ, изготвен в съответствие на изискванията на чл. 114 от ЗДДС, след като този документ не е съставен във връзка с доставка на стока или услуга, по която е действителен получател, основателно му е отказан данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС по издадените от доставчиците фактури, както обосновано е приел и РО.

Съставянето на фактури или документи с невярно съдържание, както и всяко друго манипулиране на доказателства, се счита за част от данъчна измама, в която участва самото ДЗЛ (решение от 07.12.2010 г. по дело С-285/09, т. 48 и т. 49), поради което не е необходимо доказването на субективния елемент на знание. Изискването за знание се отнася за случаите, когато сделката е част от измама с ДДС, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре или надолу по веригата (решение от 06.12.2012 г. по дело С-285/11, "Боник" ЕООД, точка 40). Настоящата инстанция напълно споделя възприетата от ВАС и СЕС съдебна практика, според която не следва в тежест на получателя по доставките да се вменява в отговорност действията или бездействията на доставчиците – в този смисъл са решения по дела С-324/11 (Gabor Toth), както и решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11 (Mahageben kft и P. David), макар, че в интерес на получателя по издадените му фактури е да докаже положителният факт на тяхното фактическо извършване. В случая обаче този положителен факт – реално извършени доставки на стоки не е доказан с представените фактури. Следователно законосъобразен е отказът на правото на приспадане на данъчен кредит на получателя, като липсата на технически и кадрови ресурс на доставчика, както и липсата на доказателства са извършени разплащания, следва да се ценят само като косвено доказателство в подкрепа на извода за липса на реални доставки.

Изводът не се променя от представените от жалбоподателя за пръв път в хода на съдебното производство писмени доказателства договор за финансово обслужване от 03.01.2024 г. и допълнително споразумение към договорите за маркетингово проучване и реклама от 20.12.2022г., 24.01.2023г. и 23.02.2023г. както и писмени доказателства, удостоверяващи окончателно плащане към доставчика „Раса“ ЕООД по тези фактури. Договора за финансово обслужване от 03.01.2024 г. между „РАСА“ ЕООД и ЗЗД „АМС К.“ и допълнително споразумение към договорите за маркетингово проучване и реклама от 20.12.2022г., 24.01.2023г. и 23.02.2023г. са частни свидетелстващи документи и се ползват само с формална доказателствена сила съгласно чл. 180 ГПК – като изявление на подписалите ги лица. Предвид безспорно установеното по

делото, че подписите на К. Б. З. и на А. П., в качеството и на представляващи дружествата не са автентични, съдът приема, че посочените документи са съставени за целите на обжалването пред съда.

Водим от изложеното правилно и законосъобразно е формирано заключение в РА, че доставките, вписани в издадените от дружеството фактури не са реално осъществени, като липсват и не са ангажирани доказателства, оборващи констатираното, както и такива, удостоверяващи възможността на дружество „РАСА“ ЕООД да изпълни фактурираните от негова страна доставки. Въз основа на горното, правилно по основание и размер с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 14 000,01 лв. за данъчни периоди от м. 06.2019 г. до м. 12.2019 г., от м. 01.2023 г. до м. 03.2023 г.

Предвид, че безспорно по делото се установи, че в данъчен период м. 01.2023г. ревизираното дружество е отразило в Дневник за покупки и СД корекция /в посока намаление/на неправомерно ползван данъчен кредит в Дневниците за покупки през месеците 08, 09 и 11.2021г. и м.02.2022г.,който е установен от органите по приходите при извършената ПУФО на „ТНН Кафе“ ООД ,и резултатите са обективирани в Протокол № П-22221022123321-073-001/10.04.2023г.,правилно и законосъобразно са начислени лихви за забава на основание чл.75 от ДОПК във вр. с чл.1 от ЗЛДТПДВ в размер на 3 104,96 лв. върху сумите за ДДС от датата в която е следвало да ги посочи и да подаде коригираща декларация до датата на подадената СД с коригираните резултати.

По ЗКПО

Относно възраженията по отношение на определен допълнително корпоративен данък за 2021 г. по ЗКПО, в размер на 5 634,49 лв. и лихви за забава в размер на 892,79 лв., жалбата също е неоснователна.

Разпоредбата на чл. 16, ал. 1 ЗКПО регламентира, че когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане.

По делото безспорно се установи, че през 2021 г. „ТНН КАФЕ“ ООД е осчетоводило в разход по дебитата на сметка 702 и по кредита на сметка 304, в размер на 56 344.90 лв. за стоки, които не са реално доставени от „АЙ АЙ И ЕС 2006“ ЕООД и „ВВ ЕЛИНОР“ ЕООД. Представените фактури не отразяват вярно стопанските операции, като в случая се касае за отчетени разходи, без те да са реално осъществени, като същите са отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, както и обосновано е приел РО. Няма спор, че ревизираното дружество само е извършило корекция на ползвания данъчен кредит в данъчен период 01.2023г.

Обоснован е извода на органите по приходите, който се потвърждава и от отговора на вещото лице, че ревизираното дружество единствено е извършило корекция на ползвания данъчен кредит в данъчен период м. 01.2023 г., но счетоводно не е сторнирало разходите по фактурите, издадени от „Ай Ай и Ес 2006" ЕООД и „ВВ Елинор" ЕООД.

В настоящия случай са налице търговски взаимоотношения, в резултат на които са отчетени суми, водещи до неправомерно намаляване на финансовия резултат и до намаляване на дължимия корпоративен данък, като същите сделки са сключени с цел отклонение от данъчно облагане, поради което със стойността на същите следва да бъде увеличен счетоводния финансов резултат на дружеството.

Съгласно чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, за отклонение от данъчно облагане се счита и заплащането на възнаграждения и обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. Настоящият случай попада в хипотезите на чл. 16, ал. 1, и ал. 2, т. 4 от ЗКПО, поради което и съдът прави извод, че ревизиращите органи правилно са установили допълнителни задължения по ЗКПО, и счита, че в тази част РА е законосъобразен.

В настоящото съдебно производство жалбоподателят не ангажира доказателства, които да обосновават друг правен извод, различен от този на органите по приходите, поради което съдът намира в тази част жалбата за неоснователна.

Въз основа на горното, правилно по основание и размер с РА е определен допълнително корпоративен данък за 2021 г. по ЗКПО в размер на 5 634,49 лв. и лихви за забава в размер на 892,79 лв.

Предвид изложеното неоснователна е жалбата в нейната цялост и същата подлежи на отхвърляне. РА се явява законосъобразно издаден в оспорената му част.

На основание чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът дължи произнасяне по претенциите на страните за присъждане на разноски в списъците по чл.80 ГПК.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 161, ал. 1, изр. 1 ДОПК на жалбоподателя не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Предвид изхода на делото и направеното изрично искане от юрк. Н., на основание чл. 161 ал. 1 изр. 3 на Дирекция „ОДОП“ С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на материалния интерес предмет на жалбата, в претендирания в списъка по чл.80 ГПК размер на 1 849.44 лв., предвид че съда е обвързан да се произнесе в пределите на сезирането. Трайна е съдебната практика, че съдът не разполага с процесуална възможност да присъжда разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер, различен /по-нисък или по-висок/ от минималното възнаграждение за един адвокат .Това следва от нормата на чл. 161, ал. 1, изр. 3 ДОПК, която е специална по отношение на общите норми на чл. 143 от АПК и чл. 78 от ГПК и по силата на която при отхвърляне на жалбата, на администрацията се присъжда юрисконсултско възнаграждение за всяка инстанция в размер на минималното възнаграждение за един адвокат.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТНН Кафе“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] ет.4 представлявано от управителя Н. Д. Й. срещу Ревизионен акт № Р-22221023002599-91-001/ 14.11.2023 г., издаден от В. В. В. на длъжност началник на сектор, възложил ревизията и Д. С. Т.-А. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден в оспорената част с Решение № 120/26.01.2024г на за Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП С., с който са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 14 000,01 лв. и лихви за забава в размер на 3 104,96 лв. за данъчни периоди от м. 06.2019 г. до м. 12.2019 г., от м. 01.2023 г. до м. 03.2023 г., както и допълнително определен корпоративен данък за 2021 г. по Закона за корпоративното подоходно облагане, в размер на 5 634,49 лв. и лихви за забава в размер на 892,79 лв.

ОСЪЖДА „ТНН Кафе“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] ет.4 представлявано от управителя Н. Д. Й., да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1 849.44 (хиляда осемстотин четиридесет и девет лева и четиридесет

и четири ст.) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.